

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 53

гр. София , 01.09.2021 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в закрито заседание на първи септември,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: полк. РУМЕН ЛЮБ. ПЕТКОВ

Членове: полк. СВИЛЕН Р.
АЛЕКСАНДРОВ
полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ

като разгледа докладваното от полк. СВИЛЕН Р. АЛЕКСАНДРОВ Въззивно
частно наказателно дело № 20216000600049 по описа за 2021 година

образувано по протест на прокурор от Военно-окръжна прокуратура Пловдив
срещу Определение № 64/06.08.2021 г. по нохд № 58/2021 г. по описа на
Военен съд Пловдив.

Производството е по реда на чл. 341, ал. 2, вр. чл. 249, ал. 3 НПК.

За да се произнесе, настоящият състав съобрази следното:

На 20.05.2021 г. във Военен съд – Пловдив е образувано НОХД № 58/2021 г. по описа на съда по внесен от Военно-окръжна прокуратура Пловдив обвинителен акт срещу майор СТ. В. СТ. от в.ф. - П. за престъпление по чл. 343б, ал. 3, алт. 1 НК, за това, че на 2021 г., около 07.40 часа в гр. П., на кръстовището на бул. "Ц...." и ул. "Л.."“, управлявал МПС – лек автомобил "БМВ" ..., с рег. №, лична собственост, след употреба на наркотично вещество – амфетамин, установено по надлежния ред с техническо средство Drager Drug Check 3000 STK 6, с идентификационен номер ARNB-0811.

След като обсъди изложените в протеста доводи, мотивите на атакувания съдебен акт и събраните по делото доказателства, въззивният

състав намира, че протестът е подаден в срок и е допустим.

С атакуваното определение в разпоредително заседание от 06.08.2021 г., състав на Военен съд Пловдив е прекратил съдебното производство на основание чл. 249, ал. 1, т. 3 и ал. 2, вр. чл. 248, ал. 1, т. 3 НПК и е върнал делото на прокуратурата поради допуснати на досъдебното производство отстраними съществени нарушения на процесуалните правила при изготвянето на обвинителния акт, довели до ограничаване правото на защита на обвиняемия.

Съдът е приел, че в обвинителния акт „Липсват обстоятелства и факти...които...имат съществено значение за установяване състава на правната норма касаеща кога, къде и как е констатирано самото нарушение. Не е установено и не е отразено в обвинителния акт самото придвижване на подсъдимия от мястото на спиране и тестване с тест Дрегер 7510, как и по какъв начин, след като този тест е отчел отрицателна концентрация се е наложило да бъде тестван не на мястото на спиране на лицето, а в Шесто РУ.....хипотезата на чл. 246, ал. 2 НПК описва, че в обвинителния акт следва да се очертае за едно престъпление, времето, мястото и начина на извършване. В липсата на три основни елемента, както е в случая, не са посочени в обстоятелствената част на обвинителния акт...“.

В протеста се твърди, че определението е неправилно и незаконосъобразно. Прокурорът счита, че обвинителният акт е изготвен в съответствие с процесуалните изисквания, като в обстоятелствената му част точно и ясно е описано кога и къде подсъдимият е спрял за проверка докато е управлявал автомобила си, както и къде е тестван с техническото средство Drager Drug Check 3000 STK 6, с идентификационен номер ARNB-0811.

Иска се отмяна на определението и връщане делото на Военен съд – Пловдив за разглеждането му по същество.

Срещу протеста няма постъпили възражения от подсъдимия и неговия защитник.

Въззивният съд намира направените с протеста възражения за основателни и не споделя становището на първоинстанционния съд, че е налице приетата от съда непълнота в съдържанието на обвинителния акт,

довела до ограничаване процесуалните права на подсъдимия.

В чл. 249, ал. 4 НПК законодателят се е ръководил от постановките на ТР № 2/2002 г. ОСНК ВКС, за да дефинира отстранимите съществени нарушения на процесуалните правила, допуснати по време на досъдебното производство. Независимо, че ТР № 2/2002 г. ОСНК ВКС е прието при действието на отменения НПК /обн. ДВ, бр. 89/1974 г., отм. ДВ, бр. 86/2005 г./, към настоящия момент съдържащите се в него принципни постановки не са изгубили своето значение поради идентичността в съдържанието на разпоредбите на чл. 235, ал. 2 НПК /отм./ и чл. 246, ал. 2 от сега действащия НПК, което изрично е посочено и в ТР № 6/19.02.2018 г. ОСНК ВКС. В подкрепа на това виждане са измененията в НПК със ЗИДНПК /обн. ДВ, бр. 63/4.08.2017 г., в сила от 5.11.2017 г./.

С т. 4.2 на ТР № 2/2002 г. ОСНК ВКС е прието, че чрез обвинителния акт прокурорът развива в пълнота своята обвинителна теза пред решаващия съдебен орган. В него обвинението следва да се формулира така, че да определи предмета на доказване от гледна точка на извършеното престъпление и участието на обвиняемия в него и по този начин се поставят основните рамки на процеса на доказване и осъществяване правото на защита. Винаги, когато се преценява обстоятелствената част на обвинителния акт, трябва да се установи дали непълнотите се отнасят до съставомерните признаци на деянието и участието на обвиняемия в него и при преценка дали на досъдебното производство са допуснати съществени и отстраними нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл. 248, ал. 1, т. 3 НПК да се съблюдава актуалната редакция на чл. 249, ал. 4, т. 1 НПК.

В ТР № 2/2002 г. е посочено, че липсата на някои реквизити в обстоятелствената част на обвинителния акт, които не съставляват елементи на обвинението относно извършеното престъпление и участието на обвиняемия в него не води до ограничаване правата на правоимащите процесуални субекти и не може да бъде основание за връщане на делото в досъдебната фаза.

В обстоятелствената част на настоящия обвинителен акт са посочени достатъчно ясно всички основни факти, обуславящи съставомерните признаци на престъплението, за което обвиняемият майор С.С. е привлечен в

това качество и по този начин обвинителната теза е формулирана в съответствие с разпоредбите на чл. 246, ал. 2 НПК и ТР № 2/2002 по т.д. № 2/2002 г на ОСНК на ВКС - в частност с т. 4.2.

Съдебната практика е постоянна и непротиворечива, че престъплението по чл. 343 б, ал. 3 НК е такова на формално извършване. За съставомерността му е напълно достатъчно единствено обективното установяване употребата на наркотични вещества при управлението на МПС от водача. Без значение е кога той ги е приел във времето, както и дали наркотичните вещества са успели да въздействат върху съзнанието му, а оттам и на реакциите му като водач, т.е. дали той е бил повлиян или по някакъв начин да се е чувствал под тяхно въздействие. Законът е достатъчно ясен и категоричен, тъй като изисква единствено установяване употребата на наркотични вещества или техните аналози при управление на МПС. Когато бъде установено, че водачът е употребил наркотични вещества, той следва да носи наказателна отговорност по чл. 343б, ал. 3 НК, тъй като са изпълнени признаците от състава на това престъпление.

На страница 1 от настоящия обвинителен акт прокурорът е посочил, че майор С. е бил спрял за проверка от свидетелите полицейски служители К. П. и Х. С. около 07.40 часа на 2021 г. в г. П., на кръстовището на бул. "Ц...." и ул. "Л...", докато е управлявал собствения си лек автомобил „БМВ“ с рег. № На стр. 2 е посочено, че в сградата на „...VI-то РУ – Пловдив, С. бил тестван за употреба на наркотични вещества с полеви тест Drager Drug Check 3000 STK 6 – ARNB 0811. Пробата дала положителен резултат на амфетамин, като била показана на водача...За управлението на МПС след употреба на наркотични вещества, мл. автоконтрольор П. съставил на майор С. АУАН с бланков № серия АА/..... 2021 г. и му издал талон за медицинско изследване с №/..... 2021 г., връчил ги на водача, като същият ги подписал...“. Копия на тези два документа са предадени с Протокол за доброволно предаване от 2021 г. /л.58 ДП/ от мл. автоконтрольор К. П. на военен следовател от ВОП – Пловдив и са приложени на л. 32 и 33 ДП. В Талона за изследване е отразено, че предварителната проверка с Drager Drug Check 3000 STK 6 – ARNB 0811 е извършена в 08.00 часа на 2021 г. Материалите по ДП са били предявени на обвиняемия и защитника му адвокат Г.С. от АК – Пловдив на2021 г., за което сочи приложеният на л.

Всичко това е достатъчно обвиняемият майор С. да узнае за какво престъпление е привлечен в това качество и съответно да упражни процесуалните си права. Непосочването в обвинителния акт на начина на придвижване на майор С. от въпросното кръстовище до РУ П. не е елемент от състава на престъплението и подлежи на установяване и преценка в хода на съдебното следствие.

В този смисъл съставеният от прокурора обвинителен акт е годен да изпълни основното си предназначение, тъй като сочи съставомерността на вмененото на обвиняемия престъпление и участието му в него – времето, мястото и начина на извършването му.

При положение, че в обвинителния такт са описани релевантните факти за повдигнатото на майор С. обвинение, то правото на защита на обвиняемия да узнае в какво точно е обвинен не е нарушено.

С оглед изложеното, настоящият състав намира, че съдържанието на внесения обвинителен акт отговаря на изискванията на чл. 246 НПК и с неговото изготвяне не са нарушени процесуалните права на майор С.С., поради което определението на съда следва да бъде отменено и делото върнато на Военен съд Пловдив за разглеждането му по същество.

Водим от горното и на основание чл. 345, ал. 1, вр. чл. 249, ал. 3 НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 64 от разпоредително заседание от 06.08.2021 г. по НОХД № 58/2021 г. по описа на Военен съд – Пловдив, с което съдебното производство е прекратено на основание чл. 249, ал. 1, т. 3, вр. ал. 2, вр. чл. 248, ал. 1, т. 3 НПК и делото е върнато на Военно-окръжна прокуратура Пловдив.

ВРЪЩА делото на същият съд за разглеждането му по същество.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____